

min Mening en kunstig Fortolkning, en Fortolkning, som Venstre var interesseret i. Men enten nu denne Fortolkning var rigtig eller ej, saa har vi nu faaet en ny Grundlov, som ikke blot fastslaar Antallet af Folketingets Medlemmer, men ogsaa fastslaar, at Repræsentationen skal være ligelig for alle Anskuelse ved Valgene.

Det maa det ærede Medlem ikke overse, hvis det ærede Medlem overser det, saa overser han Grundloven. Jeg maa dør sige: Respekt for Grundloven, ligesom jeg sagde i Lørdags Aftes. Det er ikke mig, der minder om dette Møde, det var det ærede Medlem, der lidt malplaceret, synes jeg, fra denne Talerstol tillod sig at fremdrage, hvad en Student i Studenterforeningen havde anført om Børnevalgret. (*Sigurd Berg*: Ikke Student!) Om han er Student eller Kandidat, ved jeg ikke, men jeg ser ikke, hvad Beviskraft der ligger i, hvad et eller andet Medlem under en Studenterforeningsdiskussion en Lørdag Aften udtaler om disse Forhold. Men dør havde jeg Lejlighed til at minde om det bekendte gamle Venstreord, der lød saaledes: Respekt for Valgdagen.

Det ærede Medlem talte om, at vi skulde have Valg nu straks. Han sagde i sin Tale i Lørdags, at et Parlament maatte altid staa parat til Valg, paa et hvilket som helst Tidspunkt maatte det være parat til Valg, og derfor havde vi ikke Tid til nu at lave en Valglov. Derfor skal vi altsaa ikke have en ny Valglov ved Grundlovsvalget, heller ikke en ny Valglov ved Genforeningsvalget, men, som ogsaa Indenrigsministeren har udviklet, efter det ærede Medlems Mening først derefter begynde paa Arbejdet paa en ny Valglov gennem en Kommission. Overfor dette siger jeg: Respekt for Valgdagen, den Valgdag, paa hvilken det nuværende Folketing, den nuværende Regering, er baseret.

Paa Valgdagen den 22. April 1918 stod forskellige Partier, forskellige Programmer i Kamp med hverandre. Det Program, der sejrede, altsaa det foreløbige politiske Program for den kommende Valgperiode, det var det radikale Venstres og Socialdemokratiets. Og dette Valgprogram var formuleret meget klart og bestemt af Statsministeren. Denne Formulering var ogsaa forelagt os paa den Kongres, det ærede Medlem sigtede til. Dette Valgprogram gik ud paa, at disse Partier under den ganske ekstraordinære Situation, som da forelaa: at Krigen endnu vedvarede — hvad man slet ikke havde tænkt sig, da man vedtog Grundloven i 1915 —, gik til Valg sammen

i visse Kredse; men Forudsætningen var, at naar Krigssituationen var endt, og der var gennemført en ny Valglov, skulde der udskrives Valg. Dette Program, som altsaa blev klart formuleret forud for sidste Valgdag, sejrede paa Valgdagen. — det kommer det ærede Medlem fra Skern ikke bort fra. Jeg ser nok, at hans Presse snart i et Par Aars Tid har manøvreret med Tal — nu var det ærede Medlem saa angst for Tal og for Statistik —, men det ærede Medlem kommer ikke bort fra, at det radikale Venstre og Socialdemokratiet tilsammen havde flere Stemmer end det konservative Folkeparti og Partiet Venstre tilsammen — ja, man kan gerne tage ogsaa Erhvervspartiet med —, og det ærede Medlem kommer ikke bort fra, hvilken Side der var den sejrige blandt Vælgerne. Og denne Side blev jo ogsaa den sejrige her i Salen. Derfor siger jeg: Respekt for Valgdagen! Sidste Valgdag led det ærede Medlem Nederlag, og det er Sejrherrerne, det her kommer an paa. Den sidste Valgdag krævede sejr, at dette Ministerium skulde blive siddende, indtil Krigssituationen var forbi, og indtil der var gennemført en ny Valglov. Det er dette Arbejde, vi er midt i, det maa man ikke vilkaarligt forlange afbrudt, for saa viser man ikke Respekt for Valgdagen.

Hvad vil det sige, at ethvert Parlament til en hvilken som helst Tid skal være parat til øjeblikkelig Opløsning? Det er et meget tvivlsomt demokratisk Krav. Det ærede Medlem henviste før til Norge, og jeg skal da gøre opmærksom paa, at den norske Grundlov gør Stortinget uopløseligt netop af Hensyn til Respekten for Valgdagen, netop af Hensyn til Vælgerne; man vil ikke have, at en eller anden Panikstemning skulde kunne afbryde det Arbejde, som Valgdagen har forlangt fuldbyrdet i den forestaaende Valgperiode. Der er andre Lande, hvor en Opløsning af det folkevalgte Kammer, Andetkammeret, er meget vanskelig. I Frankrig kan Deputeretkammeret kun opløses med Senatets Samtykke, men Senatet kan ikke forlange Opløsningen. Det franske Deputeretkammer har, saa længe det har eksisteret i sin nuværende Form, overhovedet ikke været opløst; man har været meget ængstelig derfor, og det Ministerium, der vilde gøre det, vilde blive beskyldt for, at det i Grunden var et Forsøg paa Statskup — det har vist sig, thi Tanken har været fremme. Nu vil jeg slet ikke overføre disse Forhold paa de hjemlige. (*Sigurd Berg*: Hvorfor ikke?). Men jeg tror, det ærede Medlem gjorde ganske vel i at tænke over disse Forhold, fordi Forfatningen netop søger